

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2015, declarat de avocatul Cornelia Gorencu, în numele inculpatului

***Dereli Eugeniu Nicolae**, născut la 19 martie 1985, originar și locuitor al s. Varatic, r-nul Ialoveni, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:*

1) prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 09 aprilie 2014, în baza art. 287 alin. (2) lit. b), 90 Cod penal, la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

în instanța de fond:

în instanța de apel:

în instanța de recurs:

Termenul de examinare a cauzei

07 noiembrie 2013 – 31 martie 2015,

24 aprilie – 28 mai 2015,

14 august – 25 noiembrie 2015.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 31 martie 2015, Dereli Eugeniu a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 09 aprilie 2014, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 3 ani.

2. Instanța de fond a constatat că la 05 mai 2013, aproximativ ora 19.00, Dereli Eugeniu, împreună cu o altă persoană, procedura în privința căreia este disjunsă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în fața magazinului amplasat în s. Vartic, r-nul Ialoveni, care este loc public, în prezența mai multor persoane,

având intenția comiterii unui act de huliganism, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând obrăznicie deosebită, fără motiv i-a aplicat lui Chirilov V. o lovitură cu pumnul în regiunea nasului, acesta căzând jos, după ce continuându-și acțiunile huliganice, împreună cu o altă persoană, i-au aplicat lui Chirilov V. lovituri cu picioarele peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i contuzia țesuturilor moi ale capului, feței, toracelui și excoriații superficiale ale cotului stâng, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1089D se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Întru curmarea acțiunilor huliganice a acestora a intervenit Portas E., cărui Dereli E. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței acesta căzând jos, ca urmare fiindu-i cauzată plagă în regiunea frontală, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2585 se califică ca vătămări corporale neînsemnate, acțiunile huliganice fiind precedate de exprimarea în public cu cuvinte indecente din partea lui Dereli E. și fiind curmate de persoanele prezente la fața locului.

Instanța a reținut că deși inculpatul a recunoscut parțial vina, aceasta este dovedită prin probele administrate și i-a încadrat acțiunile în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de două persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a recunoscut vina parțial și s-a căit, are la întreținere 3 copii minori, părțile vătămate nu au pretenții materiale sau morale și l-au iertat, infracțiunea săvârșită este una mai puțin gravă și a fost comisă în stare de ebrietate, că anterior a fost judecat, este caracterizat negativ, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă cu stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării ei.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 5 an închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 09 aprilie 2014, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că instanța de fond, nemotivat și neîntemeiat a aplicat față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal.

Instanța de judecată nu a luat în considerație că inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 30 iunie 2005 în baza art. 171 alin. (2), 172 alin. (1), 84, 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

Ulterior din nou a comis infracțiuni, astfel prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 09 aprilie 2014 a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2), 90 Cod penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, pe parcursul examinării căreia, până la pronunțarea sentinței a comis din nou aceeași infracțiune.

Pe lângă aceasta, prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27,

186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, procesul penal fiind încetat în baza art. 109 Cod penal.

Aceste circumstanțe dovedesc că inculpatul nu a făcut concluzii pentru sine, nu s-a corectat, fiind o persoană predispusă spre comiterea infracțiunilor.

La stabilirea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, că inculpatul este caracterizat negativ, astfel că corijarea și reeducarea lui este posibilă numai prin izolarea de societate.

Prin urmare, instanța a aplicat față de inculpat o pedeapsă ilegală și vădit prea blândă.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2015, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Derele Eugeniu a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 an închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv prin sentința Judecătoria Ialoveni din 09 aprilie 2014, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, aplicând pedeapsa greșit individualizată în raport cu prevederile legii.

Instanța nu a ținut cont că inculpatul a traumatizat două persoane, anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor similare, ultima dată fiind condamnat la 09 aprilie 2014 de Judecătoria Ialoveni în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Având în vedere principiul prevăzut în art. 4 Cod penal – umanismul legii penale, cât și cel stipulat în art. 61 alin. (2) Cod penal – pedeapsa penală are drept scop corectarea condamnatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii reeducării și corectării vinovaților, instanța de apel a concluzionat că este rațional și oportun, să-i stabilească inculpatului pedeapsa închisorii, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. Avocatul Cornelia Gorencu, în numele inculpatului, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurentul a indicat că instanța de apel la examinarea cauzei a apreciat din nou circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei stabilite de instanța de fond, fără a stabili altele noi, nu a ținut cont de regulile de individualizare a pedepsei și nu s-a expus asupra circumstanțelor cauzei, care ar da posibilitatea de a-i agrava pedeapsa, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, pedeapsa fiind neechitabilă în raport cu fapta comisă, personalitatea inculpatului și circumstanțele atenuante.

Instanța de apel urma să i-a în calcul că inculpatul a colaborat cu organul de urmărire penală, a recunoscut parțial vina și s-a căit, a comis o infracțiune mai puțin gravă, conștientizând pericolul social al faptelor comise, părțile vătămate nu au

pretenții materiale sau morale, consecințe grave în urma incidentului nu au survenit, are la întreținere 3 copii minori, de care îngrijește singur, soția fiind plecată la muncă peste hotare.

Instanța de fond a dat o apreciere corectă circumstanțelor cauzei, just aplicând prevederile art. 90 Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recursul avocatului, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **4.** din prezenta decizie, denotă că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 și 84 Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, instanța de judecată stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepselor aplicate.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. **5.** din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Pe lângă aceasta, concluziile instanței de apel coroborează și cu faptul că în descriptivul sentinței lipsește motivarea instanței privind aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal, raportată la prescripțiile de drept conținute în dispoziția acestei norme (*pct. 2. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că i-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cornelia Gorencu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2015, în privința inculpatului Dereli Eugeniu Nicolae, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă pronunțată integral la 16 decembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco